

Sygn. akt IV KK 422/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **D. A. i K. T.**

skazanych z art. 282 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2019 r.

wniosku obrońcy skarżanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego

w G. z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt VI Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skarżanych D. A. i K. T., nadto kasacja sporządzona przez drugiego obrońcę skazanego D. A. od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), którym po zmianie wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt III K (...), za przypisane przestępstwa wymierzono D. A. karę 3 lat pozbawienia wolności, a K. T. karę 4 lat pozbawienia wolności. Obrońca obu skarżanych zawarła w kasacji m.in. oparty na art. 532 § 1 k.p.k. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia argumentując, że „przystąpienie do wykonania tegoż Wyroku przed rozpoznaniem kasacji może powodować poważne i nieodwracalne dolegliwości, będąc przy tym niesprawiedliwym dla skarżanych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Najwyższa instancja sądowa w licznych orzeczeniach wskazywała, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zawartej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasady, zgodnie z którą orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia (zob. np. postanowienia: z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18; z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03). Przy decydowaniu o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotna jest ranga zarzutów kasacyjnych. Sąd opowiadający się za zastosowaniem instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. powinien też powziąć przekonanie, mając jednak na uwadze domniemanie prawidłowości prawomocnego orzeczenia, że uwzględnienie kasacji jest w wysokim stopniu prawdopodobne. Dodatkowo należy rozważyć, czy szczególne i jednoznaczne w swej wymowie okoliczności prowadzą do wniosku, że wykonanie orzeczenia (kary) przed rozpoznaniem skargi spowoduje dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym jego niezasadne pokrzywdzenie.

Mając to na uwadze należy stwierdzić, że w bardzo lakonicznym wniosku, wydaje się rutynowo zamieszczonym w kasacji, obrońca nie przedstawiła przekonujących argumentów przemawiających za jego uwzględnieniem. Nie jest bowiem takim argumentem wzmianka mówiąca o poniesieniu przez skazanych dolegliwości w następstwie wykonania wobec nich prawomocnego wyroku. Chodzi wszak o zwykłe dolegliwości będące następstwem prawomocnego wymierzenia skazanym kar, przy czym na obecnym etapie postępowania kasacyjnego trudno przyjąć, że dolegliwości te będą niesłusznie przez skazanych poniesione. Nie przesądzając na tym etapie postępowania o skuteczności kasacji, wypada bowiem uznać, że podniesione w skargach zarzuty nie są tej rangi, która nakazywałaby prognozować o ostatecznym uwolnieniu skazanych od odpowiedzialności, nie ma też wśród nich zarzutu podnoszącego zaistnienie bezwzględnej przyczyny uchylenia wyroku. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że w pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator postuluje ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

l.n